# GENERALINĖS ADVOKATĖS CHRISTINE STIX-HACKL IŠVADA,

pateikta 2004 m. balandžio 1 d. [1]

## I — Įvadas

1. Šiuo ieškiniu dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo Komisija prašo pripažinti, kad Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvą 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo [2], iš dalies pakeistą 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 87/101/EEB [3] (toliau – iš dalies pakeista Direktyva 75/439), kadangi ji nesiėmė direktyvos 3 straipsnio 1 daliai, pagal kurią valstybės narės turi teikti pirmenybę naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant, o ne jų sunaikinimui deginimo arba kitu būdu, įgyvendinti būtinų priemonių.

2. Todėl pirmiausia kyla klausimas, kokia yra šio įsipareigojimo apimtis, atsižvelgiant į tai, kad šioje nuostatoje pateikiama ribota nuoroda į technines, ekonomines ir organizacines sąlygas.

## II — Teisinis pagrindas

3. Pirminės Direktyvos 75/439 redakcijos 1–6 straipsniai buvo pakeisti naujomis nuostatomis, įvestomis Direktyvos 87/101 1 straipsniu. Direktyvos 87/101 antroje konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„Kadangi regeneravimas yra energijos taupymo sumetimais paprastai pats racionaliausias būdas, kokį tik galima pasiekti pakartotinai panaudojant naudotas alyvas; kadangi dėl to prioritetas turėtų būti teikiamas naudotų alyvų perdirbimui, jas regeneruojant, kai techninės ekonominės ir organizacinės sąlygos tai leidžia."

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — OL L. 194, p. 23 (toliau – Direktyva 75/439).

3 — OL L. 42, 1987, p. 43 (toliau – Direktyva 87/101).

4. Pagal iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 1 straipsnį „regeneravimas" direktyvos prasme <...> reiškia bet kurį procesą, kuriuo gali būti pagamintos bazinės alyvos, valant naudotas alyvas, ypač šalinant iš jų teršalus, oksidacijos produktus ir priedus".

5. Iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Kai leidžia techninės, ekonominės ir organizacinės sąlygos, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų teikiama pirmenybė naudotų alyvų regeneravimui.

2. Kai naudotos alyvos nėra regeneruojamos dėl 1 dalyje minėtų sąlygų, valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad naudotos alyvos būtų deginamos aplinkai nekenksmingomis sąlygomis pagal šios direktyvos nuostatas, jei toks deginimas yra techniniu, ekonominiu ir organizaciniu požiūriu įmanomas.

3. Kai naudotos alyvos nėra nei regeneruojamos, nei deginamos dėl 1 ir 2 dalyse minėtų sąlygų, valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti jų saugų sunaikinimą arba jų kontroliuojamą saugojimą ar suvertimą."

## III — Ikiteisminė procedūra ir teismo procesas

6. Atsakydama į Komisijos pateiktus klausimus dėl iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 nuostatų įgyvendinimo, Jungtinės Karalystės vyriausybė paaiškino, kad dėl techninių, ekonominių ir organizacinių sąlygų negali teikti pirmenybės naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant. Jungtinės Karalystės vyriausybė nurodė, kad tam būtų reikalingos didelės investicijos. Naudotų alyvų regeneravimui ypatingas kliūtis sudaro įmonių, naudojančių naudotas alyvas energijai gauti, konkurencingumas, taip pat žema bazinių alyvų kaina, daranti regeneravimą nerentabiliu.

7. Komisija 2001 m. balandžio 19 d. oficialiame įspėjime ir 2001 m. gruodžio 21 d. argumentuotoje nuomonėje ir toliau laikėsi nuomonės, kad nebuvo sąlygų, kurios pateisintų pirmenybės nesuteikimą naudotų alyvų regeneravimui, ir todėl Jungtinė Karalystė

neįgyvendino iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies nuostatų, pagal kurias ji turi imtis būtinų priemonių.

8. Jungtinė Karalystė savo atsakymuose pabrėžė, kad iš esmės yra pasirengusi visiškai įgyvendinti minėtą nuostatą, bet toliau paaiškino, kad teikti pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui ypatingai trukdo ekonominės sąlygos. Naudotų alyvų rinkos tyrimas Jungtinėje Karalystėje aiškiai apibrėžė ekonomines ribas, kuriose naudotų alyvų regeneravimas patiria nesėkmę. Esmines kliūtis tam sudarė didelė naudotų alyvų paklausa jų kaip kuro naudojimui ir maža regeneruotos alyvos paklausa.

9. Jungtinės Karalystės vyriausybė, pateikdama nuorodą į tinkamų priemonių, teikiant pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui, kompleksiškumą ir kaštus, vis tiek nepateikė išsamaus atitinkamų priemonių sąrašo, tačiau iškėlė klausimą diskusijai apie vienkartinės subsidijos numatymą regeneravimo įrenginių statybai ir jų naudojimui kartu su produkto įvedimo į rinką gerinimo programa bei galimybe pakeisti naudotų alyvų apmokestinimą. Be to, ji pažadėjo sudaryti detalų direktyvos įgyvendinimo terminų planą, kai tik bus parengtos tinkamos priemonės, ir parodė iniciatyvą pasiūlytas priemones apsvarstyti su Komisija.

10. Kadangi Komisija Jungtinės Karalystės vyriausybės pateiktus paaiškinimus pripažino nepakankamais, siekiant išvengti proceso dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo, 2002 m. lapkričio 21 d. pareiškimu, užregistruotu Teisingumo Teismo sekretoriate 2002 m. lapkričio 22 d., ji pareiškė šį ieškinį pagal EB 226 straipsnį.

11. Komisija Teisingumo Teismo prašo:

1) pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ar kitų teisės aktų, skirtų įgyvendinti iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios įpareigoja valstybes nares imtis būtinų priemonių, teikiant prioritetą naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant, arba, bet kuriuo atveju, nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą;

2) priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

## IV — Dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo

### A — *Pagrindiniai šalių argumentai*

12. Jungtinės Karalystės vyriausybė, paaiškindama dėl įpareigojimo, nustatyto iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalyje, turinio ir apimties, pirmiausiai nurodo, kad valstybės narės nebuvo besąlygiškai įpareigotos imtis būtinų priemonių, kad būtų teikiama pirmenybė naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant ir kad toks įpareigojimas egzistuoja, jeigu tam netrukdo techninės, ekonominės ir organizacinės sąlygos. Esant nurodytoms kliūtims, to paties straipsnio 2 ir 3 dalyse yra numatytos alternatyvios naudotų alyvų panaudojimo galimybės. Regeneravimui reikalaujama imtis tinkamų ir proporcingų priemonių.

13. Jungtinės Karalystės vyriausybė savo nuomonę grindžia Teisingumo Teismo sprendimu byloje C-102/97 [4]. Iš jo – kaip ir iš generalinio advokato Fennelly išvados šioje byloje [5] – išplaukia, kad ginčijamas įsipareigojimas priklauso nuo kiekvienoje valstybėje narėje susiklosčiusių aplinkybių ir kad valstybės narės, įgyvendindamos iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnį, turi diskreciją. Nereikalaujama besąlygiškai priimti teisės aktus arba imtis kitų nustatyto pobūdžio priemonių, bet, atsižvelgiant į esamus apribojimus dėl susidariusių sąlygų, imtis tinkamų priemonių, kad būtų suteiktas prioritetas regeneravimui. Pagal sąlygų pobūdį, turimos omenyje priemonės, kurių įtaka gali didėti arba laikui bėgant keistis. Teisingumo Teismo užduotis yra patikrinti, ar atitinkama valstybė narė, esant konkrečioms aplinkybėms, elgėsi tinkamai arba proporcingai.

14. Jungtinės Karalystės vyriausybės nuomone, ji ėmėsi tinkamų ir proporcingų priemonių dėl pirmenybės teikimo naudotų alyvų regeneravimui, ir todėl įvykdė savo įsipareigojimus, numatytus iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalyje. Šiuo atžvilgiu ji paaiškino, kad nustatytos kliūtys naudotų alyvų regeneravimui, kurios iš esmės yra ekonominio pobūdžio, konkrečiai didelė naudotų alyvų paklausa jų kaip kuro panaudojimui – ypatingai šiluminėse elektrinėse (kaip karščio reguliatoriaus) ir asfalto gamyklose – ir maža regeneruotos alyvos, kuri, vartotojų nuomone, yra žemesnės kokybės, paklausa. Be to, išsamiame 2001 metų kovo mėnesį parengtame tyrime ji išna-

4 — 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas *Komisija prieš Vokietiją* (C-102/97, Rink. p. I-5051, 40 punktas ir t. t.).

5 — Generalinio advokato Fennelly išvados, pateiktos 1999 m. vasario 11 d. byloje C-102/97 (sprendimas, nurodytas 4 išnašoje), 20 punktas.

grinėjo šių kliūčių pašalinimo galimybes ir šio tyrimo pagrindu parengė priemones, skatinančias naudotų alyvų regeneravimą. Pirmiau minėtas tyrimas – pagal Jungtinės Karalystės vyriausybės paaiškinimus, pateiktus per rašytinę proceso dalį – būtų baigtas 2003 metų kovo mėnesio viduryje, todėl, remiantis sudarytu planu, suderintu su iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 nuostatomis, ji jau galėjo skatinti alyvų regeneravimą.

15. Tokiu būdu imdamasi aktyvių priemonių, siekiant nustatyti, įvertinti ir įveikti esamas sąlygas, Jungtinė Karalystė atsidūrė kitokioje situacijoje negu Vokietijos Federacinė Respublika byloje C-102/97, kuri, kaip nusprendė Teisingumo Teismas, nesiėmė jokių konkrečių priemonių ir „tik, remdamasi savo pačios vertinimu apibūdinant sąlygas ir jos teritorijoje esančią padėtį, bandė pateisinti visišką priemonių, vykdant iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies nuostatas, nebuvimą".

16. Galiausiai Jungtinės Karalystės vyriausybė pabrėžė, kad valstybės viduje suteiktos mokesčių lengvatos naudotų alyvų deginimui neturi esminės įtakos disproporcijai, esančiai tarp naudotų alyvų regeneravimo ir jų deginimo rinkų. Sunku nustatyti, kokia būtų Jungtinėje Karalystėje regeneravimui skirtų naudotų alyvų rinkos kaina, nes kitose valstybėse narėse šios naudotos alyvos yra subsidijuojamos ir transporto kaštai regeneravimui skirtoms naudotoms alyvoms yra žymiai didesni, palyginti su deginimui skirtų naudotų alyvų kaštais.

17. Komisijos nuomone, priešingai – Jungtinės Karalystės vyriausybės nurodyti veiksmai arba tyrimai dar neapima priemonių, būtinų, kad perdirbant naudotas alyvas būtų teikiama pirmenybė jų regeneravimui. Direktyvos įgyvendinimo padėtis Jungtinėje Karalystėje gali būti prilyginta padėčiai, esančiai Vokietijos Federacinėje Respublikoje, kurią Teisingumo Teismas savo sprendime byloje C-102/97 pripažino nepatenkinama. Jungtinės Karalystės vyriausybė nesiėmė jokių konkrečių priemonių, skatinančių teikti pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui, ir tik apsiribojo konstatavimu, kokių priemonių galėtų kada nors imtis šiam tikslui pasiekti. Ji nepadarė jokių realių pakeitimų, turinčių įtakos naudotų alyvų perdirbimui.

18. Nepaisant ekonominių sąlygų Jungtinės Karalystės vyriausybė nepasinaudojo iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 14 ir 15 straipsniuose numatyta galimybe skirti išmokas patirtoms išlaidoms kompensuoti. Be to,

Komisijos nuomone, deginimui skirtoms naudotoms alyvoms suteiktos mokesčių lengvatos skatina naudotų alyvų deginimą, o tai prieštarauja direktyvos tikslui.

19. Per žodinę proceso dalį Jungtinės Karalystės vyriausybė, be kita ko, papildomai paaiškino, kad be ekonominių sąlygų yra ir panašaus pobūdžio organizacinės sąlygos (labai decentralizuota naudotų alyvų, skirtų deginimui, surinkimo sistema turėtų būti iš esmės pakeista tam, kad naudotos alyvos būtų nukreipiamos į regeneravimo įrenginius) bei techninės sąlygos (nėra garantijos, ar nustatyti techniniai metodai leis suprasti per ateinančius dešimt metų įvyksiančius naudotų alyvų sudėties pasikeitimus). Ji pareiškė, kad jokiu būdu nemano, kad, esant šioms sąlygoms, galėtų nieko nedaryti. Jos parengti tyrimai, atsižvelgiant į aplinkybes, yra (šiuo metu) tinkamos įgyvendinimo priemonės. Jungtinės Karalystės vyriausybė pirmąkart per žodinę proceso dalį nurodė pagal atliekų direktyvą (1975 metų liepos 15 d. Tarybos direktyva 75/442/EEB dėl atliekų, OL L 194, p. 39) ir *Environmental Protection Act* parengtą „Waste Strategy 2000", kurioje taip pat pripažįstama, kad pagal Direktyvos 75/439 pakeistas nuostatas regeneravimui turi būti teikiamas prioritetas. Klausinėjama ji paaiškino, kad 2003 metų kovo mėnesį turėjęs būti paskelbtas pranešimas, kuris turėjo būti pagrindu atitinkamų priemonių taikymui, nebuvo baigtas iki 2003 metų rudens.

20. Per žodinę proceso dalį Komisija pakartotinai pabrėžė, kad pateikti tyrimai ir pranešimai sudaro tik priemonių, teikiančių pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui, pagrindą. Tačiau turėtų būti imamasi ir konkrečių veiksmų.

B — *Teisinis vertinimas*

21. Pirmiausia reikia išnagrinėti iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalyje valstybėms narėms nustatyto įpareigojimo, perdirbant naudotas alyvas suteikti pirmenybę jų regeneravimui, reikšmę, dėl kurios, kaip yra konstatavusi ir Jungtinės Karalystės vyriausybė, jos ir Komisijos nuomonės iš esmės nesiskiria.

22. Minėtas 3 straipsnis nustato valstybėms narėms ir daugiau įpareigojimų dėl naudotų alyvų perdirbimo arba jų šalinimo. Pirmiausiai jos turi imtis visų būtinų priemonių, kad būtų teikiama pirmenybė naudotų alyvų regeneravimui (1 dalis), o tai yra pagrindinis

Direktyvos 87/101 tikslas. Paskui valstybės narės privalo užtikrinti, kad naudotos alyvos būtų deginamos aplinkai nekenksmingomis sąlygomis (2 dalis). Galiausiai jos turi užtikrinti alyvų saugų sunaikinimą arba jų kontroliuojamą saugojimą ar suvertimą (3 dalis).

23. Minėtieji įpareigojimai arba perdirbimo metodai pagal jų techninio, ekonominio ir organizacinio įgyvendinamumo kriterijų yra skirtingų kategorijų, t. y. naudotos alyvos degintinos tik tada, kai yra aplinkybių, neleidžiančių jas regeneruoti. Jos turi būti naikinamos arba sandėliuojamos tik tada, jeigu dėl šių aplinkybių naudotų alyvų neįmanoma nei regeneruoti, nei sudeginti.

24. Atsižvelgiant į „techninės, ekonomines ir organizacines sąlygas", nustatoma kiekvieno įpareigojimo taikymo sritis bei turinys – šiuo atveju kalbama apie įpareigojimą teikti pirmenybę naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant [6].

25. Viena vertus, reikia konstatuoti, kad ne kiekviena techninė, ekonominė ar organizacinė kliūtis, trukdanti kuriai nors galimai priemonei dėl pirmenybės teikimo naudotų alyvų regeneravimui, atleidžia valstybę narę nuo įpareigojimo imtis tos priemonės, nustatyto iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalyje.

26. Ši direktyva reikalauja iš valstybės narės imtis priemonių, siekiant įvykdyti 3 straipsnyje nustatytus skirtingų kategorijų įpareigojimus dėl naudotų alyvų perdirbimo arba šalinimo, tai yra tokių priemonių, kurios skirtos minėtoms kliūtims arba aplinkybėms pašalinti. Tai akivaizdu ir iš to, kad pačioje direktyvoje išvardijamos tokios priemonės, pavyzdžiui, direktyvos 14 ir 15 straipsniuose numatyta galimybė skirti subsidijas įmonėms, renkančioms ir (arba) šalinančioms naudotas alyvas. Be to, priešingu atveju šios direktyvos 3 straipsnio nuostata praktiškai taptų visiškai neveiksminga [7].

27. Kita vertus, praktiškai bet kokios ekonominės, tam tikrose ribose – taip pat ir bet kokios organizacinės bei techninės – kliūtys

6 — Sprendimas byloje C-102/97 (nurodytas 4 išnašoje), 39 punktas.

7 — Žr., pvz., sprendimo byloje C-102/97 (nurodytas 4 išnašoje) 43 punktą.

gali būti iš esmės įveiktos pakankamai didelėmis, ypač finansinėmis, sąnaudomis.

28. Tačiau pasakytina, kad iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies nuostatos iš valstybių narių nereikalauja imtis bet kokių, juo labiau tokių brangių priemonių, kad naudotų alyvų regeneravimui būtų teikiama pirmenybė kitų 3 straipsnyje paminėtų perdirbimo metodų atžvilgiu. Tai savo ruožtu eliminuotų į Direktyvą 87/101 įtraukto atsižvelgimo į „technines, ekonomines ir organizacines aplinkybes" reikšmę.

29. Priešingai, Teisingumo Teismas sprendime byloje C-102/97 konstatavo, kad nuostatą apie sąlygas reikia suprasti „kaip proporcingumo principo išraišką" [8].

30. Taigi valstybės narės negalės palikti *status quo* naudotų alyvų šalinimo procese, kai pirmenybės teikimas naudotų alyvų regeneravimui bus susijęs su ekonominėmis, organizacinėmis arba techninėmis kliūtimis. Kita vertus, šiems įpareigojimams įvykdyti jos neprivalo imtis priemonių, kurios būtų neproporcingai brangios.

31. Todėl Jungtinės Karalystės vyriausybė pagrįstai samprotauja, kad kraštutiniu atveju sunku įsivaizduoti situaciją, kad kurioje nors valstybėje narėje nereikėtų imtis jokių priemonių, teikiant pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui, nes tai būtų įgyvendinama tik neproporcingai daug kainuojančiomis ekonominėmis, organizacinėmis arba techninėmis priemonėmis.

32. Taigi valstybė narė neprivalo, kaip net pabrėžtinai pareiškė Komisija, kalbėdama apie Jungtinę Karalystę, būtinai „ką nors daryti".

33. Taip pat ji negali būti įpareigota imtis nors ekonominiu, techniniu ar organizaciniu požiūriu įgyvendinamų, bet netikslingų priemonių, teikiant pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui. Todėl praktiškai visada bus galima surengti marketingo kampaniją, propaguojant regeneruotas naudotas alyvas, bet tokia priemonė bus beprasmė arba neveiksminga, jeigu, pavyzdžiui, vartotojui bus ekonomiškai nepriimtina pirkti šias naudotas alyvas, o kartu – dėl ekonominių sąlygų –

8 — Sprendimas byloje C-102/97 (nurodytas 4 išnašoje), 42 punktas.

atitinkamomis priemonėmis nebus galima sumažinti šių naudotų alyvų kainos.

34. Todėl iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies nuostatos reikalauja iš valstybių narių imtis priemonių, kurios bent jau būtų tinkamos, teikiant prioritetą naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant, ir būtų įgyvendinamos be santykinai didelių techninių, ekonominių bei organizacinių kaštų [9].

35. Kalbant apie šio įpareigojimo įvykdymą, nagrinėjamu atveju pasakytina, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė kaip įgyvendinimo priemones pateikė parengtas ataskaitas bei tyrimus apie naudotų alyvų regeneravimo kliūtis ir jų įveikimo būdus.

36. Mano ir Komisijos nuomonės sutampa, kad tokie pranešimai arba tyrimai patys savaime dar nėra priemonės, siekiant suteikti prioritetą naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalies prasme.

37. Daugelyje direktyvų, pavyzdžiui, iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 18 straipsnyje, valstybės narės yra įpareigojamos parengti ataskaitą, planą arba kitą dokumentą, dažniausiai siejamą su pareiga pateikti juos Komisijai. Minėtais atvejais pats ataskaitos, plano ar kito dokumento parengimas jau yra tokia reikalaujama įgyvendinti priemonė.

38. Nagrinėjamu atveju turimas omenyje įpareigojimas imtis būtinų priemonių, kad būtų teikiama pirmenybė naudotų alyvų regeneravimui.

39. Jungtinės Karalystės vyriausybės atlikti tyrimai ir kitos priemonės pačios savaime niekaip negali daryti poveikio šio naudotų alyvų perdirbimo metodo naudojimui arba prie jo prisidėti. Tai galėtų būti pasiekta tik remiantis šiais tyrimais įgyvendinus konkrečias priemones.

40. Apie per žodinę proceso dalį, minėtą *Waste Strategy 2000*, kuri akivaizdžiai nebuvo pateikta Komisijai kaip įgyvendinimo priemonė sprendžiant dėl įsipareigojimo

9 — Žr., pvz., sprendimo byloje C-102/97 (nurodytas 4 išnašoje) 48 punktą.

neįvykdymo nustatytu laiku, būtent iki argumentuotoje nuomonėje nurodyto termino pabaigos [10], pasakytina, kad ji apsiriboja bendru, iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 siekiamo tikslo suteikti pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui pripažinimu, konkrečiai niekuo neprisidėdama prie jos užtikrinimo.

41. Galiausiai konstatuotina, kad Jungtinės Karalystės vyriausybė savo pasisakymuose nenurodo tokių kraštutinių aplinkybių, kurioms esant negalima būtų visiškai nieko padaryti teikiant pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui, buvimo.

42. Jungtinės Karalystės vyriausybės argumentai, pagal kuriuos jos pirmiau minėti tyrimai laikytini tinkamomis įgyvendinimo priemonėmis, atsižvelgiant į esamas — svarbias, bet ne kraštutines sąlygas, man neatrodo visai įtikinantys, nes tokias problemų analizes galima būtų atlikti, esant bet kokiai, net ir kraštutinių sąlygų situacijai, kai, Jungtinės Karalystės vyriausybės nuomone, valstybė narė nėra įpareigota imtis kokių nors priemonių.

43. Pirmiausia pažymėtina, kad ir 2001 metų kovo mėnesį parengtame tyrime, ir – kaip teigia Jungtinės Karalystės vyriausybė per žodinę proceso dalį – 2003 metų rudens ataskaitoje pirmiausia pateikti ekonominių kliūčių įveikimo ar įvairių veiksmų variantų, teikiant pirmenybę regeneravimui, principai.

44. Be to, iš Jungtinės Karalystės institucijų pateiktų pastabų ikiteisminės procedūros metu išplaukia, kad tyrimai numato konkrečias priemones, kurių dar tik bus imamasi ir kurios dar turi būti parengtos, todėl jos negali būti laikomos būtinomis priemonėmis, reikalaujamomis pagal iš dalies pakeistos Direktyvos 75/439 3 straipsnio 1 dalį.

45. Teisingumo Teismui nereikia nustatyti, kokių konkrečių priemonių turėjo imtis Jungtinė Karalystė, kad būtų įvykdytas jos įsipareigojimas, esantis šio ginčo objektu [11]. Užtenka konstatuoti, kad Jungtinė Karalystė tikrai turėjo įgyvendinamų priemonių įveikti esamas technines, ekonomines ir organizacines sąlygas ir suteikti pirmenybę naudotų alyvų regeneravimui.

10 — Žr., pvz., 1999 m. kovo 18 d. Sprendimą *Komisija prieš Prancūziją* (C-166/97, Rink. p. I-1719, 18 punktas) ir 2002 m. sausio 30 d. Sprendimą *Komisija prieš Graikiją* (C-103/00, Rink. p. I-1147, 23 punktas).

11 — Žr., pvz., sprendimo byloje C-102/97 (nurodytas 4 išnašoje) 48 punktą.

46. Tačiau Jungtinė Karalystė nesiėmė jokių konkrečių tokio pobūdžio priemonių.

47. Todėl konstatuotina, kad priekaištas dėl valstybės įsipareigojimų neįvykdymo yra pagrįstas.

## V — Dėl bylinėjimosi išlaidų

48. Pagal Teisingumo Teismo darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas, ir Jungtinė Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

## VI — Išvada

49. Remiantis tuo, kas išdėstyta, Teisingumo Teismui siūloma:

1. Pripažinti, kad nepriimdama įstatymų ar kitų teisės aktų, skirtų įgyvendinti 1975 m. birželio 16 d. Tarybos direktyvos 75/439/EEB dėl naudotų alyvų šalinimo, iš dalies pakeistos 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos direktyva 87/101/EEB, 3 straipsnio 1 dalies nuostatas, kurios įpareigoja valstybes nares imtis būtinų priemonių, teikiant prioritetą naudotų alyvų perdirbimui jas regeneruojant, arba, bet kuriuo atveju, nepranešdama apie šias nuostatas Komisijai, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.

2. Priteisti iš Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.